

Med Hensyn til Afløsning af Jagtretten gælde følgende Regler:

- a. Naar den jagtberettigede maa underkaste sig Afløsning af Jagtretten paa Jorder, som have været Dele af et samlet Jordbrug eller ligge i en Bymark, hvor der i øvrigt tilkommer ham Jagtret over en andens Grund, skal han fra sin Side være berettiget til at fordrø Jagtretten paa de øvrige nuværende Bestanddele af samme ældre Grundejendom eller Bymark indløst.
- b. Afløsning af Jagtretten ordnes amsvis saaledes, at dertil af Kongen paa 3 Aar udnævnes en Formand for Amtet (Kjøbenhavns Jorder indbefattede under Kjøbenhavns Amt). Derhos skulle de paagældende Parter i ethvert enkelt Tilfælde vælge hver 1 Boldgiftsmand, som sammentræde med Formanden til at afholde Afløsningsforretningen. S bemeldte Valg skulle Parterne være bundne til de Mænd, som i dette Øjemed udnævnes af samtlige Sogneraad og Kommunalbestyrelser i Amtet. Med Hensyn til hine Mænds Udnævnelse, deres Kvalifikationer, Tiden, hvori de have at udføre deres Bestilling, og Bekendtgørelsen af deres Valg m. v. forholdes albeles efter de i Lov 4. Juli 1850, angaaende Afløsningen af Husmændenes Pligtarbejde, indeholdte Forskrifter.
- c. Vederlaget for Jagtretten skal fastsættes til en saadan aarlig Pengeafgift, som afgiver fuld Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre, under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted indtil den Tid, da Afløsningen sker. Den paagældende Ejendom skal til enhver Tid kunne frigøres for den aarlige Afgift ved Indbetaling til den berettigede af dens 25-dobbelte Beløb.
- d. Med Hensyn til Afløsningen og sammes Paaanke forholdes i Overensstemmelse med de Forskrifter, som indeholdes i ovennævnte Lov 4. Juli 1850, for saa vidt de i det her omhandlede Forhold kunne komme til Anvendelse.
- e. Den ved lgl. Resolution 7de April 1827 og Forordning 20de Maj 1840 § 22 hjemlede almindelige Forpligtelse for Landboere i den kongelige Wildtbane til at afgive de fornødne Klappere til de Jagter, som afholdes ifølge speciel kongelig Befaling, er bortfalden ved Lov af 25de Marts 1851, § 12, hvormod den Gaardmænd og Husmænd sammesteds ifølge deres Adkomstbreve paahvilende særlige Forpligtelse til at præstere respektive 2 og 1 Klapjagtsdage aarlig fremdeles vedbliver, indtil den afløses ifølge Lovene af 4de Juli 1850 respektive om Afløsning af Gaardmandshoveri og Husmænds Pligtarbejde.

§ 3.

Naar Jagtretten er forenet med Ejendomsretten over Grunden, kan den ikke adskilles derfra. Ved Overdragelsen af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste kan intet som helst Forbehold eller særlige Betingelser vedrørende Jagtretten tages i Købekontrakter, Støder eller lignende Adkomstdokumenter.

Ved Overdragelse af den almindelige Brugsret til en Grund skal Jagtretten, for saa vidt den tilkommer Grundejeren, anses indbefattet under Brugsretten, naar Grundejeren ikke udtrykkelig har forbeholdt sig den. Ved Bortfæstning af Bøndergods for Livstid skal Jagtretten for Estertiden altid følge Brugsretten; dog undtages Holme, Smaaver og tilbørligt indhegnede Jagtarealer, naar disse ere under en Besiddelse og for Dernes Vedkommende ifkun udgøre et Kirkefogd.

§ 4.

Det er den jagtberettigede, hvad enten han er Brugter eller ej, tilladt at overdrage sin Jagtret til andre for sin Besiddelsestid eller et vist Aaremaal, dog ikke over 5 Aar